

σαΐτα

Σάββατο, 16 Ιουνίου 2012

12:15 μμ

Σημασία:

1. Εξάρτημα του αργαλειού (Ιστού). Μέσα στη σαΐτα τοποθετείται η δρούγα του αδραχτιού, γεμάτη με νήμα.
Βλ. Άτρακτος, αδράχτι
2. βέλος

Εγκυκλοπαιδικά:

Ετυμολογία:

Από το λατινικό sagitta που έγινε saeta όπως το Reina από το Regina.

Από την ΙΕ ρίζα SAG = ΣΑΚ (χώνομαι, διεισδύω) > Σαγιος > μτγ Άγιος, προφήτης, σοφός = αυτός που διεισδύει στο μέλλον, ο διεισδυτικός, ο διορατικός (Λατ. Sacro).

Κυριολεκτικά σημαίνει το βέλος (που εισδύει στο κορμί)

Ξενόγλωσσα

Ιταλικά saetta

Ισπανικά saeta

Γαλλικά saiete, saiette

Πορτογαλικά setta

Αγγλικά arrow < ΙΕ ARK = τοξο

Εικόνες:

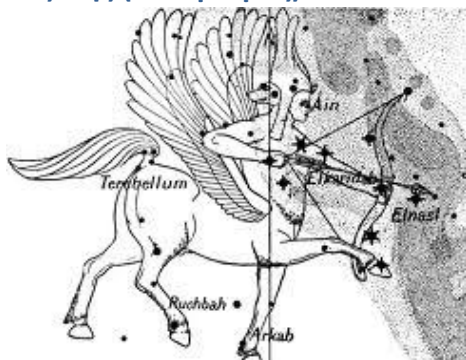
Βέλος

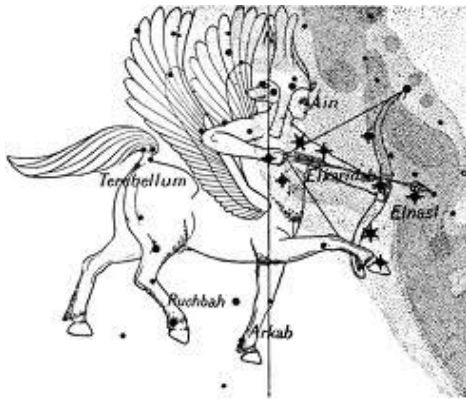

Σαιτες αργαλειου

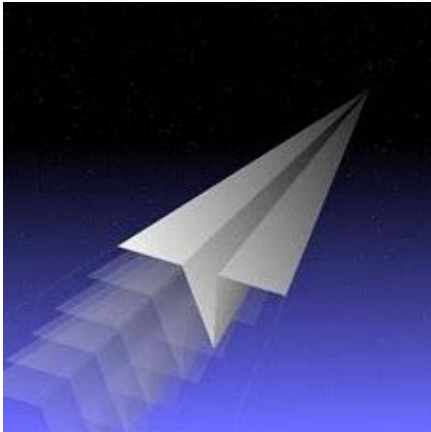

Τοξότης (αστερισμός)

Σαίτα από Χαρτί

Παράγωγα

Σαϊτιά

κτυπημα μά τη σαιτα (βέλος)

βλ. Αναφ. [2](#)

Σαϊτολόγος

Η φαρετρα. Σαίτα + λέγω = μαζεύω συγκεντρώνω

‘Ο φοβερὸς παππούς του, ὁ Ντελή-Μιχάλης, ἀνατινάχτηκε ὁλόκορμος μέσα του, ὀλοζώντανος. Ποῦ νὰ πεθάνει αὐτός, ὅσο εἶχε γιουὺς κι ἀγγόνια! Ἀνάρια ἀνάρια τὸν ἀναθυμόνταν ἀκόμα οἱ παλιοὶ νὰ γυροφέρνει τὰ κρητικὰ ἀκρογιάλια καὶ νὰ βάζει κεραμίδι τῆ χερούκλα του, ν’ ἀγναντέψει, λέει, ἂν ξεπρόβαιναν ἀπὸ τὸ οὐρανοθάλασσο τὰ μοσκοβίτικα καράβια. Κότσερνε στραβὰ τῆ φεσάρα, πηγαινόρχουνταν σ’ ἐτοῦτο ἐδῶ τὸ μουράγιο τοῦ Μεγάλοκαστρού, ἀκουμποῦσε στὸν καταραμένον ἐτοῦτο Κοῦλε καὶ τραγουδοῦσε κατάμουτρα στὴν Τουρκιά: «Ὁ Μόσκοβος κατεβαίνει!» Εἶχε, λένε, μακριὰ μαλλιά καὶ γένια, φοροῦσε ἀψηλά ποδήματα ποὺ τὰ ’δενε στὴ ζώνη καὶ ποτὲ δὲν τὰ ’βγαζε ἀπ’ τὰ πόδια του. Φοροῦσε κι ἓνα μακρὺ πουκάμισο μαῦρο, γιατί κι ἡ σκλαβωμένη Κρήτη ἦταν μαυροφορεμένη, καὶ περπατοῦσε κάθε Κυριακὴ, ὕστερα ἀπὸ τὴ λειτουργία, μὲ τὸ παλιὸ δοξάρι τοῦ παπποῦ περασμένο στὸν ὦμο καὶ μὲ τὸ **σαϊτολόγο** στὴ ράχη, γεμάτο σαΐτες.

Νίκου Καζαντζάκη - Ο καπετάν Μιχάλης σελ.9

Sagittarius = Τοξότης

(αστερισμός του Ζωδιακού κύκλου).

Επώνυμα

Σεττας

Σαΐτης

Φράσεις:

Τρέχει σα σαΐτα ή Εφυγε σαν σαιτα

Γρηγορα σαν βέλος.

Ποίηση

1

Πέρνα, σαΐτα μου γοργή, με τὸ ψιλὸ μετὰξι,
νᾶρθει ὁ καλὸς μου τῆ Λαμπρῆ νὰ βρεῖ χρυσὰ ν' ἀλλάξει,

Αργύρη Εφταλιώτη «Ο Αργαλειός»

2

Οι λοισμοι εἶναι σαΐτιές, ἡ καρδια μου εἶν το σημαδι
Και μαχονται και τις μπορει να τα συβάσει ομάδι.

Βιτσέντζου Κορνάρου - «Ο Ερωτόκριτος»

Copyright© 2012 by Aris Stougiannidis